

העולם הזה, שבועון החרושות הישראלי • המערכת והמינהלה:
תל אביב, רחוב גורדון 3, פלסון 03-243386. תאריך: 136 •
מקום מברקי: "עוקמפרי" • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-
אביב, רח' בראבנדורף • הספה: "גד" בע"מ • נלופות: "ציקונומריה
כספי" בע"מ • העורך הראשי: אורי אכנרי • העורך: אלי תבור • עורך
תכנית: יופי שטון • עורכת כיתוב: נורית יחודאי • ראש המינהלה:

קרא ירי

תוצאה ממנו לזכות באמון הבחורים ב-1981, או ב-1985, אולם התנועה אינה אומרת זאת. להי-פך: עצם המחשבה על כך מעורר בה חלחלה.

כי תנועה זו לא קמה כדי לנהל מאבק אופוזיציוני לשינוי פני המדינה ולשבירת המפלגות המימסדיות, העומדות עתה בראש השלטון והאופוזיציה. אין לה זמן ואין לה חשק לכך. כל הרכב הנהגה נוגד את האפשרות הזאת.

מבחינה זו אין ההרכב מיקרי: נמצאים בה כל הממונים על שירותי הביטחון מאז קום המדינה ועד כה, שנותרו בחיים; ראשי המישורה, ראשי החברות הציבור-

"אילו ירענו מראש...". לא האמנו! "הופתענו...". לא ציפינו... אלה היו הביטויים שאיפיינו השבוע את תגובותיהם של רבים מחברי מועצת ד"ש, מחברי שכורה שלה ומבחריה. נוכח ה"החלטה הפתאומית שנפלה בצמרת התנועה הדמוקרטית לשינוי להצטרף לממשלת ה"ליכוד ללא כל תנאי.

רבים, גם שאינם חברי התנועה ושלל גתנו לה את קולם ביום הבחירות, הפי-תעו מהמהלך הציני של מנהיגי המיטי-לגה, שהתיימרה להכניס סיגנון חדש ל"חיים הפוליטיים בישראל. ההצגה המבי-שה שנערכה במועצת ד"ש, שכונסה כדי לאשר החלטה שכבר סוכמה קודם לכן במשאומתן חשאי, רק הוסיפה לתדהמה. ההתכחשות הגלויה להבטחות לבחורים, ההתנערות חסרת הבושה מהעקרונות, התצ-ביעות שליוותה את התירוצים שנודדו להצדיק זאת, היו תופעות שאפילו יריבי ד"ש שיפשו את עיניהם למראיהם כלא מאמינים.

לא נעים להגיד, אבל הגורם היחיד ש"צפה מראש כמעט בדיקנות את מהלכה הפוליטיים של ד"ש, היה עיתון זה. עם כל איהנעמיות הכרוכה בתוכחה מסוג "אמרנו לכם", וההזכרה אתכם מראש... אייאשר להימנע מכך במקרה זה. העיור-רק הפוליטי בו הוכו רבים וטובים, שתלו ביקורת ב"ש ותמכו בה, הוא מגוחך ל"כך, שקשה להשתתף בצערם ואכזבתם. ה"דברים היו צפויים וברורים מראש. שבועות מיספר אחרי הקמתה של ד"ש פירסם העולם הזה סידרת מאמרים שנית-חה את הצפוי לד"ש. היה זה שלושה חצי-חודשים לפני הבחירות, תשעה חודשים כמעט לפני שד"ש החליטה להצטרף לממ-שלת הליכוד.

המאמר הראשון בסדרה (העולם הזה 2061) נשא את הכותרת "אלהים לשלטון בחרתנו". הדברים שנאמרו בו מצלילים היום כנבואה. הם לא היו אלא פרי תחושת פוליטית מפוכחת.

באותה כתבה נאמר, בין השאר: "לכאורה קיימת אפשרות תיאורטית, ש"איש מראשי התנועה לא הזכירה: שהת-נועה לא תהיה בכלל בקואליציה ש"ל" סוגית כלשהי, אלא תישאר באופוזיציה. לכאורה קמה התנועה מפני שהכל רקוב, הכל טעון שינוי. מבחינה זו אימצה לעצ-מה ד"ש בפשטות ובלי חוכמות, את כל האמיתות שנגובשו במשך 25 שנה בסדנת העולם הזה. ד"ש אינה אומרת רק שהמערך התנוון, ושיש לשחרר את המדינה משילטון. היא אומרת גם שהליכוד שותף להתנוונות זו, שהוא רקוב לא פחות ממפלגת השילטון. הנהיכיי, סביר היה שד"ש תכריז עתה כי היא מתכוונת לנהל מאבק אופוזיציוני עיקבי ונמרץ, עד אשר תשיג את הכוח הדרוש כדי לקבל לידה את הנהגת ה"מדינה ותוכל להקים מישטר חדש. מאחר שאין סיכוי שחצב זה יגיע כבר בבחירות 77, תהווה התנועה בכנסת התשיעית את סיעת האופוזיציה העיקרית, ותשתדל כי

הישן של זאב זבוטינסקי, שאינו מתאים כלל וכלל לתנועת החרות: "אלוהים, לשיל-טון בחרתנו!"

בהמשך אותה רשימה, נסקלה הי-שאלה אינו קואליציה תעדיף ד"ש, אם תעמוד בפני הכרעה להצטרף לקואליציה עם המערך או עם הליכוד. כבר או לא היה ספק בכך שמנהיגי ד"ש יעדיפו קוא-ליציה עם הליכוד, אם תוצאות הבחירות יאפשרו זאת. כתב אז העולם הזה:

הדבר חייב להיאמר בבירור, בצורה חדה ונוקבת, כי הוא בנפש המדינה: אין שום דבר, במצעה של ד"ש, בסיג-נונה, בהרכבה ובזהות מנהיגיה, המונע ממנה להצטרף מחר לקואליציה עם הלי-כוד והמפלגות הדתיות.

הדבר סביר לא פחות מאשר האפשרות של הצטרפות לקואליציה עם המערך. כפי שיתברר בהמשך סידרה זו, הוא סביר עוד יותר.

זוהי הסכנה האמיתית, הנובעת מתנו-עת ד"ש: שהיא תקח בטענות שיווא קולות מן המערך ומן המרכז ותיצור בפעם הרא-שונה בתולדות המדינה אפשרות ריאלית של שילטון ימני.

אפילו תשיג ד"ש רק עשרה מנדאטים, יכול להיות בכך די כדי ליצור רוב יציב לקואליציה שתכלול את הליכוד ואת כל המפלגות הדתיות. מפלגות אלה זכו, ב"בחירות האחרונות, ב-54 מנדאטים. אם תקח ד"ש לפחות שיבעה מנדאטים מהמערך, ליע וריצ' - ייווצר רוב לקואליציה כזאת.

מה תהיה דמותה?
 לכל אדם שומר-שלום, בעל גישה הומא-נית וליברלית, יהיה זה מישטר של סיטו-ענייני החוץ, השלום והמילחמה יהיו מסו-רים בו בידי מנחם בגין. ענייני-הפנים יהיו מסורים בידי המפלגות הדתיות. ענייני ה"כלכלה יהיו מסורים בידי האנשים העומ-דים מאחורי ד"ש.

ככתבה השנייה בסדרה, שנשאה את הכותרת "בית ארמה" (העולם הזה

כיצד? ייגאל ידן מספר לציבור שהוא יעמיד תנאי-בכיר עבור להצטרפותו לכל קואליציה אפשרית: שינוי שיטת הבחירות. אולם ניתן להניח, כי את אילי-ההון האלמוניים מעניינת שיטת-הבחירות כק"ל-יפת-השום.

מה יעניין אותם? יעניין אותם שיושם סוף-סוף קץ ל"אנאר-כיה ביחסי-העבודה". שיוקם "מישטר של סדר-וישמע" במשק. שהממשלה הבאה תפעל למען "מוסר-עבודה גבוה", ותעמוד איתנה מול "דרישות-שכר בלתי-מוצי-דקות". שתהיה "מנהיגות חזקה" בשטח הכלכלי שתקום, קודם-כל, "בוררות-חרי-בה" שתשים קץ ל"הפקרות" של תביעות-שכר ושביטות.

במילים פשוטות: איסור שביתות, הפי-עלת בתי-המישפט והמישטרה נגד שוב-תים, קביעת השכר על-ידי גופים שיל-טוניים, ביטול "תוספת-היוקר הגורמת ל-אינפלציה", ועוד.

כיוון מישטר כזה יחסוך למעבידים הר-בה מיליארדים של לירות בשנה. כדי להשיגו, יהיה כל מעביד נורמלי מוכן להשקיע קצת כסף...
 אם תהווה התנועה את לשון-המאזניים למחרת הבחירות, יוכלו הבוסים האמי-תיים שלה - אלה שנתנו את הכסף - לכוון בין שתי אפשרויות מפתות:

לקיים את מישטר המערך, בתנאי שהממשלה תנקוט מדיניות של יד-ברזל ביחסי-עבודה.

להקים שילטון של הליכוד, הדתיים וד"ש - שבו תזכה ד"ש בתיקים השול-טים על מערכות המשק והעבודה, תמורת מסירת מדיניות-החוץ לחרות ומדיניות-הפנים לדתיים.

ובסימיה של אותה כתבה נקבע:
 מכל המיבחינים, החשוב והאמיתי ביותר הוא מיבחן הכסף. בפוליטיקה ניתן לומר: "גלה לי מניין בא הכסף שלך, ואדע מי אתה".
 לגבי ד"ש זוהי הבחינה הקובעת. אך

ימינה או שמאלה - לאן הולכת ד"ש? אלוהים לשילטון בחרתנו!

כל מיני תסיפי המטרה המימדת של התנועה היא לייצג את השקפתנו על עתיד ישראל. אנחנו רוצים לראות את ישראל כמדינה דמוקרטית חופשית, שבה כל אזרחי ישראל יוכלו להשתתף באופן שווה בהחלטות המדינה. אנחנו רוצים לראות את ישראל כמדינה שבה כל אזרחי ישראל יוכלו להשתתף באופן שווה בהחלטות המדינה.

הכתבה ב"העולם הזה" 2061 (23.77) התרגיל של מנהיגים תאבי שילטון וחסרי תכלונת

התנועה מסתירה בקפדנות את העובדה המכרעת הזאת. וכמו שאומרים בעולם העיתונות: "חז-סרטי-השובה הוא, לעיתים קרובות, התשובה הטובה ביותר".
הכתובת היתה כתובה באותיות של אש על כל קיר ונדבך כבניינה של התנועה החדשה, שנשאה את שם השינוי לשווא. רק מוכי סנוורים פוליטיים טרבו לקרוא אותה. קינותייהם על שרומם והולכום שר-לל, אין בהם, כפי שאמר הסלנג הצברי, כדי "להזיז".

2062), נותח ההרכב האישי של ראשי ד"ש ותומכיה הנסתרים. על סמך ניתוח זה היתה המסקנה פסקנית וחד-משמעית: למחרת הבחירות עשויה תנועת ד"ש למצוא את עצמה במצב שבו תוכל לא רק להכריע בין ממשלה בראשות המערך לבין ממשלה של הליכוד, אלא גם להכ-תיב לכל אחד משני הגושים הגדולים תנאים אולטימטיביים לקבלת השילטון. ייתכן שלשם כך לא תצטרך אף לנחל ניצחון כמותי גדול בקלפי. עשרה מנדא-טים יכולים להספיק, אם שאר המנדאטים יהיו מחולקים בצורה הנכונה בין הגושים הגדולים.

ריות הגדולות, אלופים וקצינים אחרים. אין להעלות על הדעת את ייגאל ידן, מאיר עמית, מאיר זורק, דן סולקובסקי, צבי זמיר וחבריהם כחברי סיעה אופוזיצ-יונית, המנהלת מאבק פרלמנטרי בכנסת. הם לא יידעו מה לעשות שם, ועצם ה"תפקיד יעמם אותם עד מוות. עשרות אישי-הצמרת של המימסד ה"ישן, שנהרו אל התנועה החדשה, באים אליה כדי להיות מיניסטרים, ומבחינת ה"אמביציות יש בהם כדי לאיים שתי ממשלות. משום כך אין איש מעלה על דעתו שהתנועה תמלא תפקיד אופוזיציוני - אף שהדבר נובע, בעליל, מדיבוריה ומתעמרי-לתה. כל זה אך מוכיח איזה גיך יש לייחס לדיבורים ולתעמולה של ד"ש. מנהיגי התנועה יכולים לשיר את השיר

תאבי